815a/26.11.2025

Parlamentul României

Senat

INTERPELARE

Adresată:Ministrul al Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Petre Florin-MANOLE
De către: Barcari Dorina
Circumscripția electorală: nr.08 Braşov
Grupul Parlamentar: Alianța pentru Unirea Românilor (AUR)
Şedinţa Senatului din data de: 26.11.2025
Obiectul Interpelării: Măsurile prevăzute pentru integrarea persoanelor fără adăpost la nivel național

Stimate Domnule

Vă adresez prezenta interpelare având în vedere amploarea și gravitatea fenomenului persoanelor fără adăpost în România, un fenomen care afectează mii de cetățeni și reprezintă una dintre cele mai acute forme de excluziune socială.

Persoanele fără adăpost se confruntă cu lipsa accesului la servicii medicale, lipsa actelor de identitate, imposibilitatea de a-și exercita drepturile fundamentale, dificultăți de integrare pe piața muncii, precum și cu riscuri sporite de violență, abuz, exploatare și mortalitate prematură.

Integrarea persoanelor fără adăpost reprezintă o responsabilitate esențială a statului român, atât din perspectiva protecției sociale, cât și din perspectiva garantării drepturilor fundamentale ale omului.

Fenomenul lipsei adăpostului nu poate fi tratat exclusiv ca o problemă de asistență socială punctuală, ci necesită o abordare integrată, multidimensională și coordonată interinstituțional.

Contextul social și instituțional

Conform estimărilor furnizate de organizațiile neguvernamentale cu activitate în domeniu, numărul persoanelor fără adăpost rămâne slab documentat, în absența unei baze de date centralizate și actualizate.

În multe orașe, serviciile sociale destinate acestei categorii sunt insuficiente ca număr, capacitate și specializare.

În special: adăposturile de noapte sunt supraaglomerate sau funcționează doar sezonier;

- serviciile de reintegrare socială (locuințe tranzitorii, consiliere, integrare profesională) sunt limitate;
- există decalaje majore între nevoile persoanelor fără adăpost și resursele autorităților locale;
- lipsa actelor de identitate blochează accesul la servicii sociale, medicale și de ocupare.

În același timp, România are obligații interne și internaționale privind protecția persoanelor vulnerabile, prevăzute de:

- **Legea asistenței sociale nr. 292/2011**,
- **Strategia Națională privind Incluziunea Socială**,
- **Carta Socială Europeană**,
- **Convenția ONU privind Drepturile Omului**.

Având în vedere responsabilitățile Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale în coordonarea politicilor de incluziune, este necesară clarificarea măsurilor existente și a celor planificate pentru sprijinirea integrării persoanelor fără adăpost.

Vă solicit, așadar, următoarele informații detaliate:

1. Cadru strategic și planificare

1.1. Care este strategia națională actuală privind prevenirea și combaterea fenomenului persoanelor fără adăpost?

1.2. Există un plan interinstituțional de cooperare între minister, autoritățile locale, Ministerul Sănătății, MAI și ONG-uri?

1.3. Ce indicatori de performanță au fost stabiliți pentru reducerea numărului de persoane fără adăpost?

2. Servicii și infrastructură socială

2.1. Câte centre de primire, adăposturi de noapte, centre de zi și locuințe protejate funcționează în prezent la nivel național?

2.2. Câte dintre acestea sunt în conformitate cu standardele minime de calitate prevăzute de legislația în vigoare?

2.3. Câte persoane au beneficiat de servicii în ultimii trei ani, defalcat pe județe?

3. Reintegrare socială și profesională

3.1. Ce programe sunt prevăzute pentru:

- obținerea sau reemiterea actelor de identitate;
- accesul la servicii medicale, evaluare psihosocială, tratament și prevenirea dependențelor;
- consiliere psihologică;
- reintegrare profesională, formare și angajare?

3.2. Ce parteneriate cu AJOFM-urile sunt în vigoare pentru inserția pe piața muncii?

3.3. Există programe de „locuințe de tranziție" sau „locuințe sociale cu sprijin specializat" ?

Care este impactul acestora?

4. Buget și finanțare

4.1. Ce buget a fost alocat pe ultimii 5 ani pentru serviciile dedicate persoanelor fără adăpost?

4.2. Ce finanțări sunt programate pentru anii următori?

4.3. Există proiecte finanțate din fonduri europene sau PNRR dedicate acestei problematici?

5. Colaborare instituțională și parteneriate

5.1. Cum se realizează colaborarea cu ONG-urile specializate?

5.2. Ce mecanisme de monitorizare și evaluare există pentru serviciile oferite persoanelor fără adăpost?

5.3. Cum este sprijinită capacitatea autorităților locale, în special a celor cu resurse limitate?

6. Prevenirea situațiilor de pierdere a locuinței

6.1. Există programe de prevenție a evacuărilor forțate pentru familiile vulnerabile?

6.2. Ce măsuri sunt prevăzute pentru prevenirea recidivei în situația lipsei adăpostului?

Considerații finale asupra prezentei interpelări

Fenomenul lipsei locuinței nu este doar o problemă socială, ci și una de sănătate publică, siguranță comunitară și respectare a drepturilor omului.

Lipsa unor măsuri integrate conduce la costuri sociale și economice semnificative pentru stat, în timp ce implementarea unor programe eficiente – precum modelul „Housing First" – s-a dovedit în Europa mult mai eficientă și sustenabilă.

Persoanele fără adăpost sunt expuse la riscuri multiple: excluziune socială severă, lipsa accesului la servicii medicale, mortalitate crescută, dependențe, violență, lipsa identității legale, imposibilitatea accesării drepturilor sociale și a unui loc de muncă.

Această situație generează un cerc vicios care, fără intervenția statului, devine imposibil de rupt.

În acest context, consider absolut necesară clarificarea modului în care România își propune să abordeze, într-o manieră coerentă și cu resurse adecvate, această problemă majoră.

Lipsa unei strategii unitare și a unui mecanism de monitorizare a fenomenului la nivel național generează decalaje majore între județe, suprasolicită autoritățile locale și limitează accesul persoanelor vulnerabile la servicii de bază.

Parlamentul României
Senat

Având în vedere obligațiile statului român în domeniul incluziunii sociale — prevăzute în legislația națională, dar și în documentele europene și internaționale la care România este parte — consider că este de maximă urgență implementarea unui set de măsuri coerente, predictibile și bine finanțate.

O politică publică funcțională în domeniul persoanelor fără adăpost trebuie să includă prevenție, intervenție, sprijin comunitar, reintegrare și monitorizare post-integrare.

Prin urmare, informațiile solicitate prin prezenta interpelare sunt necesare pentru a asigura transparența acțiunilor ministerului, pentru a evalua eficiența politicilor existente și pentru a identifica direcțiile în care este nevoie de consolidare, extindere sau reformă.

În lumina celor de mai sus, subliniez importanța răspunsului dumneavoastră complet, fundamentat și livrat în termenul prevăzut de Regulamentul Parlamentului, pentru a putea contribui la îmbunătățirea cadrului de politici publice destinat integrării persoanelor fără adăpost — una dintre cele mai vulnerabile și neglijate categorii sociale.

Având în vedere gravitatea situației și obligațiile statului român, solicit răspuns în conformitate cu procedurile parlamentare și în termenul prevăzut de Regulamentul /Senatului.

Cu deosebită considerație,

Data: 26.11.2025
BARCARI DORINA

Senator AUR
(circumscripția electorală nr.8 Brașov)
Secretar General în Comisia pentru
Muncă, Familie și Protecție Socială